

คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว
ในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์¹

Features that affect the credibility of the announcer
in television news stories

ธวัชรรัตน์ ศรีจันทร์ภาศ²

ไพบุรณ์ คะเชนทพรพรค์³

สันทัต ทองรินทร์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว (2) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว (3) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว และ (4) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 400 คน สุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอในระดับมาก (2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอในระดับมาก (3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในระดับมาก และ (4) ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุ

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

⁴อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : บุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร ปัจจัยเสริม ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว

Abstract

The objectives of this research were to study the opinions of TV viewers in the lower northeastern region of Thailand about (1) personality factors of TV newscasters that affect their credibility; (2) communication skills factors of TV newscasters that affect their credibility; (3) other supporting factors that affect the credibility of TV newscasters; and (4) to compare respondents' demographic factors with their opinions on the factors that affect the credibility of TV newscasters.

This was a survey research. The samples were 400 residents of the lower northeast region of Thailand, chosen through multi stage sampling. The research tool was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t test and ANOVA.

The results showed that (1) most respondents thought that the personality of TV newscasters strongly affected their credibility. (2) Most respondents thought that the communication skills of TV newscasters strongly affected their credibility. (3) Most respondents thought that the supporting factors strongly affected TV newscasters' credibility. (4) There was a statistically significant relationship at 0.05 confidence level between the educational level of respondents and their opinions about factors that affect the credibility of TV newscasters. There was a highly statistically significant relationship at 0.01 confidence level between the age, educational level, and occupation of respondents and their opinions about factors that affect the credibility of TV newscasters.

Keywords: personality, communication skill, supporting factors, credibility, TV newscasters

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวสารนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะข่าว ทำให้คนหันต่อเหตุการณ์ ผู้คนสนใจต่อเหตุบ้านการเมืองมากขึ้น สถานีโทรทัศน์หลายช่อง หลายสถานี จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าว ในรูปแบบรายการข่าวมากขึ้นปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำเสนอรายการประเภทข่าวของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ มากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนเวลาในการออกอากาศกับรายการประเภทอื่น ๆ ซึ่งรายการประเภทข่าวมีการนำเสนอทั้งในรูปแบบข่าวสั้นต้นชั่วโมง ข่าวภาคเช้า ข่าวภาคเที่ยง ข่าวภาคค่ำ รวมถึงข่าวเด็ก และมีการนำเสนอรายการข่าวในรูปแบบการเล่าข่าวเพื่อให้ดูน่าสนใจ น่าติดตาม บางสถานีได้ให้ความสำคัญการนำเสนอรายการข่าวมากจนดูโดดเด่นกว่ารายการประเภทอื่น ๆ (ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค, 2547) กอปรกับประชาชนได้ให้ความนิยม และสนใจติดตามข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองมากขึ้น การนำเสนอรายการข่าวมาก สถานีก็มีเรตติ้ง(Rating) สูงขึ้นจนเป็นหน้าตาของสถานี จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ข่าวสารเป็นสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว ผู้บริโภคข่าวสารมีความรู้เท่าทัน มีวิจารณญาณในการเลือกรับข่าวสารมากขึ้น ในขณะที่ผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอข่าวอย่างผู้ประกาศควรตระหนักถึงจรรยาบรรณสื่อสารมวลชน การนำเสนอข่าวที่ถูกต้อง เป็นกลาง น่าเชื่อถือ เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้บริโภคข่าวสาร สังคม และประเทศชาติต่อไป

สื่อโทรทัศน์ มีผู้ที่นำเสนอข่าวสารแก่ประชาชน คือ ผู้ประกาศข่าว ซึ่งเป็นผู้ที่ทำการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้วยน้ำเสียง เช่น การอ่าน หรือเล่าข่าว ให้น่าติดตาม น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวได้เบื้องต้น คือ การสอบผ่านการทดสอบการเป็นผู้ประกาศ จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม(กสทช.) เพื่อเป็นเครื่องการันตีมาตรฐานของผู้ประกาศข่าว ในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง

ทำให้ประชาชนผู้รับข่าวสารเกิดความเชื่อถือต่อข่าวสาร และผู้ประกาศมากขึ้น

ผู้ประกาศข่าวมีหน้าที่ในการนำเสนอข่าวเป็นหลัก ให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องแต่หากสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมได้ ก็จะเป็นมาซึ่งการติดตามรายการและสถานีโทรทัศน์ต่อไป ผู้ประกาศจึงนับว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของรายการและสถานีโทรทัศน์เป็นอย่างมาก เพราะผู้ประกาศคือส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์รายการและสถานีโทรทัศน์ ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการต่าง ๆ เพื่อคัดเลือกผู้ประกาศอย่างพิถีพิถัน

เนื่องจากการนำเสนอข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีจำนวนผู้ประกาศที่มากขึ้น อาจพบกับปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดจากผู้ประกาศข่าว เช่น การอ่านสเกดข้อผิดพลาด การระบุตำแหน่งไม่ถูกต้อง การแบ่งวรรคตอนผิด ออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ประกาศข่าวในปัจจุบันควรมีคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ประกาศข่าว อันส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ชม และความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้ประกาศ และต่อสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ด้วย ดังนี้

1. อ่านออกเสียงถูกต้อง ควบกล้ำชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะ มีชีวิตชีวา
2. มีความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ผู้ประกาศต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็นสำคัญของข่าวได้
3. สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ประกาศข่าวที่รายงานสด ต้องสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที
4. มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ มีการวางสรีระ ท่าทางในการแสดงออกที่มีความมั่นใจ รวมถึงการแต่งกาย เสื้อผ้า ทรงผม ต้องดูสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบรายการนั้นๆ
5. คุณสมบัติอื่นๆ ผู้ประกาศข่าวยังต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ต้องใฝ่รู้ อ่านมาก ฟังมากมีการเตรียมพร้อมเสมอ จำเป็นต้องฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และฝึกวิธีการสื่อสารเพื่อให้ผู้ชมเชื่อถือและประทับใจ (ภัทธีรา สารกรบริษัท, 2557)

จากความสำเร็จในเรื่องผู้ประกาศข่าวดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาถึงคุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเนื่องจากผลการสำรวจการรับชมโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ(การสำรวจสื่อมวลชน 2551วิทยุและโทรทัศน์,www.nso.go.th)พบว่า มีผู้รับชมโทรทัศน์สูงสุดจำนวน 18.9 ล้านคน และรับชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการข่าวและส่วนมากเป็นผู้สูงอายุผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยเสริมด้านอื่น ๆ ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างลักษณะทางประชากร เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ แตกต่างหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางสร้างมาตรฐานการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวในประเภทรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยให้มีความน่าเชื่อถือ ในฐานะบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าว
2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่า

ข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าว

3. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

4. เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างกับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

3. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์นี้ เป็นการใช้วิจัยเชิงสำรวจโดยเก็บข้อมูลในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์

มุกดาหาร ยโสธรศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ ในช่วงระยะเวลา 1 เดือน ตั้งแต่ พฤศจิกายน - ธันวาคม 2561 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไป ของ กลุ่ม ตัวอย่าง และวิเคราะห์การรับชมรายการข่าวทางโทรทัศน์ และใช้การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบค่าที(t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ มากกว่าการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.20 รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ช่วงเวลา 05.00 - 09.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.8 และส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 จะเห็นว่าส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ นั้นเป็นเพราะว่า รายการเล่าข่าว เป็นรูปแบบหนึ่งของรายการข่าวที่มีผู้ประกาศข่าวในลักษณะผู้เล่าขานนำเนื้อหาข่าวจากแหล่งข่าวจากหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์มาพูดคุยโดยวิธีการเล่าเรื่องหรือบรรยายเหตุการณ์มีลักษณะการผสมผสานระหว่างการรายงานเหตุการณ์กับการเล่าเรื่องทำให้เนื้อหาน่าสนใจมากกว่าในรูปแบบการรายงานข้อเท็จจริงโดยรายการเล่าข่าวจะมุ่งนำเสนอข่าวเบา (soft news) หรือข่าวที่กำลังได้รับความสนใจ นอกจากนี้เหตุผลที่ทำให้รายการเล่าข่าวได้รับความนิยมอย่างมาก ปัจจัยหลักคือวิธีการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าว กล่าวคือการรายงานข่าวปกติ ผู้ประกาศข่าว

จะไม่สนิทสนมกับผู้ชมไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าว และไม่วิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลในข่าว มุ่งเสนอข่าวแบบตรงไปตรงมา ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของข่าว แต่การนำเสนอข่าวรายการเล่าข่าว ผู้เล่าข่าวจะเน้นความสนุกสนานโดยสร้างความเป็นกันเองกับผู้ชมด้วยวิธีการเล่าโดยใช้ภาษาพูดภาษาถิ่นทางการที่สร้างความใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าข่าวกับผู้ชมและคนที่ตกอยู่ในข่าวในเชิงจิตวิทยาทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของคนใกล้ตัวเป็นกลวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกไม่เครียดสามารถรับและเข้าใจข่าวได้ง่าย (ศิญาพร มาลัยศิริรัตน์, 2559)

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รับชมข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงศุกร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่ในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เป็นวันทำงานปกติ เวลาในการนำเสนอจะเป็นช่วงเช้า เป็นช่วงเวลาที่ส่วนใหญ่ก่อนเดินทางไปทำงาน หรือไปโรงเรียน อาจจะเป็นช่วงเวลาของการรับประทานอาหารเช้า จึงสามารถที่จะรับชมรายการข่าวไปพร้อมกับกิจวัตรอย่างอื่น ๆ อีกทั้งเป็นวันทำงานหรือวันราชการ จึงทำให้ผู้ชมสามารถรับทราบข้อมูลจากข่าวได้ทุกวัน โดยเป็นการรายงานข่าวที่สำคัญ เป็นปัจจุบัน และมีประโยชน์อย่างมากที่ผู้ชมสามารถนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลในการสนทนา และเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าอาจเป็นเพราะว่า สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นสถานีโทรทัศน์ที่มีการออกอากาศมาเป็นระยะเวลานาน ผู้ชมสามารถรับชมได้ชัดเจนทุกพื้นที่ และรายการเรื่องเล่าเช้านี้เป็นรายการข่าวประเภทเล่าข่าวที่ผู้ชมชื่นชอบติดตามมาเป็นระยะเวลานาน อาจเป็นเพราะว่าชื่นชอบ ผู้ประกาศข่าวมานานสอดคล้องกับการศึกษาของ กัลยกุล บุญบำรุงชัย (2555) วิจัยเรื่องทัศนคติของผู้ชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี

ช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสทรุทธ สัทชนะจินดา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสทรุทธ สัทชนะจินดา ทั้งในด้านบุคลิก ลักษณะของการเป็นผู้ดำเนินรายการข่าวที่ดี ด้านวิธีการนำเสนอข่าว และด้านบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ และมีแนวโน้มที่จะติดตามรับชมรายการข่าวอย่างต่อเนื่อง

2. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ รวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.25$) ทั้งนี้เพราะว่าบุคลิกภาพว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่ทำให้ผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้รับสาร หากพฤติกรรมของผู้ส่งสาร มีลักษณะพูดอย่างหนึ่งแต่กลับทำอีกอย่างหนึ่งในตรงกันข้าม ความน่าเชื่อถือก็ลดลงแต่หากเป็นที่ยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากผู้รับสารแล้วผู้รับสารก็จะรับฟังและคล้อยตามมากกว่าผู้ส่งสารที่ไม่น่าไว้วางใจ ดังนั้นผู้ส่งสารควรสร้างและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีที่ไม่ทำให้ระดับความไว้วางใจของผู้รับสารลดลงการสื่อสารก็จะได้รับความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ (จิตติลักษณ์ แสงอุไร, 2548) สอดคล้องกับการวิจัยของ ร้อยเอกหญิงนลินี กองรอด (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวประจำสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งจากการศึกษาพบว่าผู้ประกาศข่าวที่เหมาะสมกับสถานีในด้านธุรกิจแบ่งเป็นเรื่องความสามารถ และบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าว โดยบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าวนั้นควรมีบุคลิกลักษณะรูปร่างหน้าตาดีมีความน่าเชื่อถือ และดึงดูดสายตาผู้ชม เพื่อให้ดึงดูดใจผู้ชม และสร้างความน่าเชื่อถือแก่สถานี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของณัฐวิษ อิงควิธาน (2554) ที่ได้วิจัยเรื่อง การคัดเลือก และแนวทางพัฒนา

ผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวีช่อง นิวส์ วัน พบว่า การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ เอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน มีนโยบายเป็นตัวกำหนดวิธีการคัดเลือก ซึ่งการคัดเลือกต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทั่วไปของผู้ประกาศข่าว ได้แก่ มีน้ำเสียงดี บุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือ มีความรู้รอบตัวสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวคิดด้านบุคลิกภาพ(นงนุช ศิริโรจน์, 2537 น.15) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตา มีอิทธิพลเหนือกว่าผู้อื่นนั้น คือบุคลิกภาพซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารระหว่างบุคคล และสื่อสารระหว่างมวลชนด้วย

3. คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอระดับมาก ($\bar{X}=4.09$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ทักษะการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้ประกาศจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร หรือผู้ชม ผู้ประกาศที่ดีจึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตัวในเรื่องทักษะการสื่อสาร กล่าวคือ มีเสียงที่มีคุณภาพคือการมีธรรมชาติของเสียงที่แจ่มใส ชวนฟัง ไม่สั่นเครือหรือแหบแห้งสามารถถ่ายทอดสาร (communicate ideas) ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะงานหลักของผู้ประกาศคือ การถ่ายทอดสารไปสู่ผู้ฟังผู้ชมการถ่ายทอดสารเริ่มตั้งแต่การมีสารที่จะถ่ายทอด เมื่อมีสารแล้วก็ต้องตีความสาร แล้วจึงนำเสนอสารการมีสารที่จะถ่ายทอดคือ มีเนื้อหาที่จะบอกกล่าวเล่าสู่ผู้ฟังผู้ชมนั่นเองซึ่งเนื้อหานั่นอาจจะมีผู้เตรียมการให้ในรูปของบท (script) เมื่อได้รับบทก่อนจะนำไปนำเสนอจำเป็นต้องทำความเข้าใจในบทนั้นๆโดยการตีความ(interpret copy)ในบทซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญเพราะก่อนจะ

ส่งสารถ้าผู้ส่งสารไม่เข้าใจสารอย่างถ่องแท้ทั้งในแง่ความหมาย เนื้อความ อารมณ์ของสาร อาจสื่อสารผิดพลาดได้ เมื่อตีความเข้าใจแล้วจึงนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การพูดเล่า การอ่าน การบรรยายการวิเคราะห์ การสนทนา การสัมภาษณ์ส่วนการนำเสนอ ต้องให้ความสำคัญกับการออกเสียงที่ถูกต้องตามอักขรวิธี คำนี้ถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการ มีลีลาการนำเสนอที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณกุล บุญบำรุงชัย (2555, น.42) ที่กล่าวว่าลักษณะของผู้ดำเนินรายการโดยเฉพาะเล่าข่าวนั้น ต้องสามารถสร้างสีสันกับเรื่องที่น่ามาเล่า ผู้เล่าเรื่องต้องมีความสามารถที่จะเล่าเรื่องให้คนสนใจ โดยการถ่ายทอดเรื่องราวให้ปรากฏเป็นรูปธรรมด้วยการใช้ถ้อยคำและน้ำเสียงเป็นสำคัญ ต้องใช้น้ำเสียงที่เป็นมิตร น่าเชื่อถือ ทรงภูมิความรู้ มีการพูดคุยเหมือนกำลังสนทนาในชีวิตประจำวัน ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมสร้างความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องราวที่น่ามาเล่า เช่น มีการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้มองเห็นภาพที่ชัดเจน นอกจากนี้การเล่าข่าวต้องมีการบรรยายให้เห็นข้อเท็จจริง มีความเป็นกันเอง ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่ายู่ใกล้ชิดแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่เล่าหรือสื่อสารการใช้ภาษา ผู้ดำเนินรายการต้องมีการใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้ประโยคในการสื่อสาร สั้น กระชับ เหมาะสมกับสภาพการของผู้ชมในทุกรูปแบบ

นอกจากนี้ยังตรงกับทัศนะของผู้ประกาศข่าวในปัจจุบัน (ศศิณา วิมุตตานนท์, 2552) ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่ดี ทั้งบุคลิกลักษณะที่ดูดีโดดเด่นน่าประทับใจ มีเสียงที่นุ่มนวล ไพเราะ มีภาพลักษณ์ที่ดีแล้ว ควรมีการฝึกฝนการอ่านข่าวให้เกิดประสิทธิภาพ เปลี่ยนเสียงให้ถูกวิธี พูดเต็มเสียง ไม่อ่านผิดอ่านถูก ออกเสียง ร ล ตามอักขระ ควบกล้ำชัดเจนและไม่เพี้ยนแปร่ง ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านทักษะ

การสื่อสารที่ผู้ประกาศข่าวควรมี เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้รับชมต่อไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิสสร สวรรณนันทน์(2552) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การคัดเลือก และการพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย” ซึ่งในการคัดเลือกลักษณะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติผู้ประกาศข่าวที่สถานีโทรทัศน์ต้องการ คือต้องมีความรู้ ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสารที่ดี เพราะการถ่ายทอดข่าวไปยังผู้รับชมข่าวนั้น ต้องสื่อสารให้เกิดความชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดการตีความที่ผิดไป เพราะอาจสร้างความเข้าใจผิดแก่ผู้รับสารได้ และอาจกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวได้

4. ปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่างานปัจจัยเสริมมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) และพบว่า การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศข่าวน่าเชื่อถือและทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง ส่งผลต่อความเชื่อถือนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ด ว ง ฤ ฑ ั ย นิ ล เ พิ ้ ช ร (2555) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าว เศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนลผลวิจัยพบว่า กระบวนการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนล ให้ความสำคัญเรื่อง บทพูดของพิธีกรบทสัมภาษณ์แขกรับเชิญจากส่วนนำรายการและท้ายรายการตัวหนังสือซ้อน และคอมพิวเตอร์กราฟฟิกการนำเสนอทางด้านภาพและเสียง ดังนั้นปัจจัยเสริมจึงเป็นส่วนสำคัญที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน เนื่องจากว่าผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวมีบุคลิกภาพภายนอกที่มีรูปร่างหน้าตาดี ดูดี น่าเชื่อถือการแต่งกายดูภูมิฐาน มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร กล้าหาญ คล่องแคล่วไม่ติดขัด ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทาง เพศ อายุ และเพศ จึงมีความคิดเห็นต่อผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีมุมมองทัศนคติความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ด้านบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความคิดเห็นที่ให้ความสำคัญและเชื่อถือในด้านบุคลิกภาพภายนอก ที่การนั่งหรือการยืนที่สง่าผ่าเผย การแต่งกายที่ดูภูมิฐานน่าเชื่อถือมีบุคลิกภายในที่มีการแสดงออกที่กล้าหาญ คล่องแคล่ว ไม่ติดขัดมากกว่า เพราะเป็นปัจจัยแรกๆที่ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจในการติดตามรับชมข่าวต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวส. หรืออนุปริญญา นั้น จะมีความคิดเห็นในเรื่องของน้ำเสียง ลีลาการเล่าข่าวที่น่าสนใจ น่าติดตามมากกว่า

2. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น

ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารไม่แตกต่างกันส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นนักเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่ผู้ประกาศข่าวมีอ่านออกเสียงอักขระ ร ล ชัดเจน ราปรีน ไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจน ส่งผลต่อความเข้าใจที่เข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปลความ หรือตีความในเนื้อหาข่าวซ้ำอีก

3. ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกันโดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าด้านปัจจัยเสริมในเรื่องประสบการณ์ที่ผู้ประกาศข่าวเคยเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อน หรือการจัดฉาก แสง ในรายการข่าวนั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันนั้น เพราะผู้รับชมอาจเชื่อถือผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าผู้ที่เป็นผู้ประกาศข่าวหน้าใหม่ การนำเสนอข่าวอาจยังไม่คล่องแคล่วหรือตีประเด็นได้ตื้นน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์

ก็เป็นได้ และอาจรวมถึงการจัดฉากแสงในรายการข่าว เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมสนใจ ดึงดูดความสนใจในการรับชม ข่าว ทำให้ผู้ประกาศข่าวดูน่าเชื่อถือไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. บุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวมีผลต่อความ น่าเชื่อถือ ทั้งบุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายใน ควรมีความคล่องแคล่วกล้าหาญ ชัดเจน สามารถแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดข้อผิดพลาด หรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าวและผู้ประกาศควรมีน้ำเสียง ที่ไพเราะต่อเนื่อง มีลีลาการอ่านหรือการเล่าข่าวน่าสนใจ มีอารมณ์ขัน

2. ผู้ประกาศข่าวต้องมีทักษะในการสื่อสาร เพราะมีผลต่อความน่าเชื่อถือ ออกเสียงให้ชัดเจน เช่น อักษระ ร ล มีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่ตะกุกตะกัก มี จังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ ฟังแล้วไม่เสียความ ต้องออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน ประ่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาถิ่น

3. ผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการ จัดฉาก แสง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง

4. ผู้ประกาศข่าวไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ของตนเองในการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้ประกาศข่าวที่มีความ น่าเชื่อถือจะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจ สามารถ ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็น รายการสดมีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะ หน้าได้ เนื้อหาของข่าว น่าเสนอข้อเท็จจริง มีความรู้ความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็นใจความ สำคัญของข่าวได้ ไม่ใช่อ่านตามบทข่าวเท่านั้น เพราะถ้าบท ข่าวเกิดความผิดพลาด ผู้ประกาศต้องสามารถที่จะแก้ไข ข้อมูลให้ถูกต้องได้

ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาความ คิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวประเภท เล่าข่าวโดยทั่วๆ ไป น่าจะมีการศึกษาคุณลักษณะผู้ ประกาศข่าวประเภทเล่าข่าวที่เจาะจงรายการ เพื่อจะได้ ศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ประกาศที่ส่งผลต่อความ น่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ

2. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาข้อมูล เชิงลึก เรื่องเหตุผลที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือ ต่อข่าวที่นอกเหนือจากคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าว

3. ควรทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อผู้ประกาศข่าวทางสถานี โทรทัศน์ของรัฐ เพื่อให้ เห็นถึงแนวทางในการพัฒนารูปแบบรายการ หรือการ นำเสนอของผู้ประกาศข่าว ในรายการต่างๆในสถานีให้ น่าสนใจต่อไป

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง.(2560). ประกาศจำนวนประชากร.

http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php

กรรณิการ์ เพ็งพูลโชค. (2548) ภาพลักษณ์ของสทรยุทธ์ สุทัศน์ะจินดา จากการดำเนินรายการโทรทัศน์.

หลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

กัลป์กฤต บุญบำรุงชัย. (2555). ทักษะคิดของผู้ชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขต

กรุงเทพมหานครที่มีต่อ สทรยุทธ์ สุทัศน์ะจินดา.(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

กิติมา สุรสุนธิ. (2534).ความรู้ทางการสื่อสาร(พิมพ์ครั้งที่3).กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์

และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (2561). หลักการเขียนข่าวโทรทัศน์. <http://www.huso.kku.ac.th>

จิราภรณ์ สุวรรณวาทกิจ. (2545). การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร.(พิมพ์ครั้งที่ 4).

นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐวิชัย อิงควิธาน. (2554). การคัดเลือกและแนวทางพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม

เอเอสทีวีช่องนิวส์วัน.(ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ดวงฤทัย นิลเพ็ชร. (2555). การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจสถานีวิทยุ

โทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุนมันนี่ชาแนล. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยศิลปากร).

ธนัสสร สุวรรณนันท์. (2552). การคัดเลือกและการพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย.

(คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ธีระ ธัญญอนันต์ผล. (2547). คนข่าวเป็นอย่างไร. เอกสารประกอบการอบรมเยาวชนคนข่าว, ปัตตานี,

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นงนุช ศิริโรจน์. (2537). การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นลินี กองรอด. (2552). เภณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวประจำสถานีวิทยุโทรทัศน์.(สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

โครงการบัณฑิตศึกษาด้านบริหารธุรกิจ(สปท.), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. (2549). การรายงานข่าวชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

ไพบุรณ์ คะเชนทรพรรค์, อรสา ปานขาว. (2551). การสำรวจความนิยมและความพึงพอใจต่อการรับฟัง

รายการข่าววิทยุและรับชมข่าวโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์การประเมินผลตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติ

ราชการของกรมประชาสัมพันธ์ (ตัวชี้วัดที่ 3.7 และ 3.8)ประจำปีงบประมาณ 2551. (สาขาวิชานิเทศ

ศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).

ไพบูรณ์ คะเชนทพรพงศ์. (2547). *ความรู้เรื่องรูปแบบรายการโทรทัศน์*.

<http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/chapter9-3.html>

ภัทธีรา สารการบริรักษ์. (2557). *ผู้ประกาศและ การใช้เสียงทางวิทยุและโทรทัศน์*. กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รจิตลักษณ์ แสงอุไร. (2548). *การสื่อสารของมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร, 21 เซ็นจูรี.

ศศิณา วิมุตตานนท์. (2552). *งานข่าวในยุคทีวีดิจิทัล*. เอกสารประกอบการอบรม. กรุงเทพมหานคร, มปท.

ศัญญาพร มาลัยศิริรัตน์. (2559). *การบริหารการผลิตรายการเล่าข่าวเช้าของสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 และไทยพีบีเอส*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ศุกลมาน เอี่ยมโอภาส. (2542). *บทบาทการสื่อสารเชิงอวัจนของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ในปัจจุบัน*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

สนมพร ฉิมเฉลิม. (2542). *กระบวนการคัดเลือกผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

สำรวจการรับชมโทรทัศน์ 1 ปีทีวีดิจิทัล. rating average TV ratings 2018. (2561, 2 มกราคม).

www.bangkokpost.com/business/telecom/1414402/line-of-the-times.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. *การสำรวจสื่อมวลชน 2551 (วิทยุและโทรทัศน์)*. www.nso.go.th.

สมาคมนักข่าววิทยุโทรทัศน์ไทย. *รายการคุยข่าว*. www.oknation.net

สุกัญญา สมไพบูลย์ และปอรัรัมย์ ยอดเณร. (2558). *สัณนิษในสื่อสารการแสดงลีเกยุคโลกาภิวัตน์*.

(วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556).

ประกาศสำนักงาน กสทช. บัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์.

กรุงเทพมหานคร, สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

เหมือนฝัน ประสานพานิช. (2548). *กระบวนการคัดเลือกพิธีกรและผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์*

กองทัพบกของ 7. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

อรรณณ ปิณฑน์โอวาท. (2537). *การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ*. กรุงเทพมหานคร,

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.